

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 5 § 3 punkten,

ändras 4 § 2 och 5 punkten, 6 a § 2 mom. 11 punkten, det inledande stycket i 7 b § 1 mom. samt 7 b § 2 och 3 punkten och 14 §, av dem 4 § 5 punkten sådan den lyder i lag 135/2010 och 6 a § 2 mom. 11 punkten, det inledande stycket i 7 b § 1 mom. och 7 b § 2 och 3 punkten samt 14 § sådana de lyder i lag 1201/2020, och

fogas till lagen nya 7 d–7 g § som följer:

4 § Avgiftsfri socialservice

Avgiftsfria är följande former av socialservice:

2) specialomsorger enligt lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/77) och transport enligt 39 § i den lagen med undantag för transport till arbets- och dagverksamhet i enlighet med 2 § 3 punkten i den lagen; för uppehållet för en person med utvecklingsstörning kan dock tas ut en skälig avgift,

5) träning enligt 7 § i lagen om funktionshinderservice (/), personlig assistans enligt 9 § i den lagen, särskilt stöd enligt 12 § i den lagen, stöd för boendet enligt 14 § i den lagen, kortvarig omsorg enligt 18 § i den lagen, dagverksamhet enligt 19 § i den lagen, stöd för rörligheten enligt 21 § i den lagen och hjälp och stöd som ingår i andra tjänster enligt 26 § i den lagen som behövs för att lagens syfte ska uppnås, med undantag för stöd för boendet och personlig assistans när kunden får ersättning för dem med stöd av någon annan lag än lagen om funktionshinderservice,

6 a § Avgiftstak

Vid beräkningen av det sammanlagda beloppet av avgifter som tagits ut av klienten beaktas sådana avgifter som under kalenderåret har tagits ut för

11) sådana rehabiliteringsperioder vid en institution för medicinsk rehabilitering som avses i 29 § 2 mom. 7 punkten i hälso- och sjukvårdslagen och som beviljas personer som har rätt till service med stöd av lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda eller lagen om funktionshinderservice.

7 b § Långvarig service

Ett välfärdsområde får ta ut en avgift enligt 7 c § för

2) familjevård som avses i 3 § i familjevårdslagen (263/2015) och professionell familjevård som avses i 4 § i den lagen, om servicen beräknas pågå i minst tre månader från det att den inleds eller om servicen de facto har varat i minst tre månader (*långvarig familjevård*); avgift enligt 7 c § i denna lag får dock inte tas ut för familjevård som getts med stöd av barnskyddslagen eller lagen om funktionshinderservice,

3) för social- och hälsovårdstjänster dygnet runt som getts vid en verksamhetsenhet för sådan slutenvård som avses i 67 § 1 mom. i hälso- och sjukvårdslagen eller sådan service på en institution som

avses i 22 § i socialvårdslagen, om servicen beräknas pågå i minst tre månader från det att den inleds eller om servicen de facto har varat i minst tre månader (*långvarig sluten vård*); avgift enligt 7 c § i denna lag får emellertid inte tas ut för sådan medicinsk rehabilitering på en institution som avses i 29 § 2 mom. 7 punkten i hälso- och sjukvårdslagen, för rehabilitering som avses i 2 § 1 punkten i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda eller för anstaltsvård som avses i 57 § i barnskyddslagen.

7 d § Boende utanför hemmet för barn

När ett barn med funktionsnedsättning med stöd av 15 § i lagen om funktionshindersservice bor utanför hemmet får välfärdsområdet, om det med hänsyn till förutsättningarna för familjens försörjning och med hänsyn till familjens underhållsansvar är motiverat, av barnets föräldrar ta ut en avgift för kostnaderna för underhållet för barnet utanför hemmet. Avgiften får vara högst lika stor som det underhållsbidrag som bestäms med stöd av 1—3 § i lagen om underhåll för barn. Avgiften delas mellan föräldrarna i enlighet med deras underhållsförmåga på det sätt som föreskrivs i 2 § 1 mom. i lagen om underhåll för barn.

Välfärdsområdet kan utan att fastställa avgiften ta ut och lyfta underhållsbidrag eller underhållsstöd som betalas för barnet för den tid barnet på det sätt som avses i 1 mom. bor utanför hemmet, och använda underhållsbidraget eller underhållsstödet för att ersätta kostnaderna för den nämnda tjänsten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan välfärdsområdet ta ut en skälig avgift också ur andra inkomster, ersättningar eller fordringar enligt 14 § som barnet eller den unga personen har för att ersätta kostnaderna för boende utanför hemmet som avses i 1 mom.

Den avgift som med stöd av 2 och 3 mom. tas ut för barnet kan vara sammanlagt högst 1 860,20 euro per månad. Avgiften får dock inte överstiga välfärdsområdets kostnader för tjänsten. När välfärdsområdet tar ut avgiften ska det se till att barnet till sitt förfogande har ett belopp för personligt bruk, som för ett barn som bor inom familjevård är minst det belopp för personligt bruk vid långvarig familjevård som anges i 7 c § 3 mom. och för ett barn som bor i ett litet gruppboendehem minst det belopp för personligt bruk vid långvarigt serviceboende med heldygnsomsorg som anges i 7 c § 3 mom.

Det i 4 mom. avsedda eurobeloppet av de avgifter som tas ut ska justeras vartannat år utifrån förändringen i folkpensionsindex enligt 2 § i lagen om folkpensionsindex (456/2001). Beräkningen ska göras utifrån poängtalet för folkpensionsindex för de folkpensioner som skulle betalas ut i januari månad av justeringsåret. Justeringsåret är året före det år vid vars ingång indexjusteringen görs. Det indexjusterade beloppet ska avrundas till närmaste 0,1 euro. Det indexjusterade eurobeloppet träder i kraft vid ingången av året efter justeringsåret. Vid justeringen av det belopp för personligt bruk som avses i 4 mom. iakttas bestämmelserna i 7 c § 4 mom.

7 e § Underhåll i anslutning till särskild service för personer med funktionsnedsättning

Ett välfärdsområde får av klienten ta ut en skälig avgift för uppehälle i samband med träning enligt 7 § i lagen om funktionshindersservice, särskilt stöd enligt 12 § i den lagen, stöd för boendet enligt 14 § i den lagen, kortvarig omsorg enligt 18 § i den lagen, dagverksamhet enligt 19 § i den lagen och andra tjänster enligt 26 § i den lagen som behövs för att lagens syfte ska uppnås.

7 f § Stöd för rörligheten

Ett välfärdsområde får av klienten för sådant stöd för rörligheten som avses i 21 § i handikappservice lagen ta ut högst en avgift som motsvarar avgiften för kollektivtrafik eller någon annan därmed jämförbar skälig avgift, när stödet för rörligheten ordnas som sådan färdtjänst som avses i 22 § 1 mom. 1 punkten i lagen om funktionshinderservice.

7 g § Ersättning med stöd av någon annan lag

När en person med stöd av någon annan lag får ersättning för personlig assistans enligt i 9 § i lagen om funktionshinderservice (/) eller för stöd för boendet enligt 14 § i den lagen, får för servicen tas ut högst en avgift som motsvarar ersättningen. Avgiften får dock inte överstiga kostnaderna för produktionen av servicen.

14 § Uttag av inkomster, ersättningar eller fordringar till välfärdsområdet

Trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag får välfärdsområdet ta ut pension, livränta, underhållsbidrag, understöd och andra löpande eller som engångsbelopp inflytande inkomster, ersättningar eller fordringar för den period som klienten får sådant serviceboende med heldygnsomsorg, sådan familjevård, sådan slutenvård, sådan service på en institution eller sådant boende utanför hemmet för barn som ordnas av välfärdsområdet. Välfärdsområdet får använda de inkomster, ersättningar och fordringar som avses i detta moment för att ersätta en avgift som bestämts för klienten, dock med beaktande av vad som föreskrivs om inkomsterna, ersättningarna och fordringarna någon annanstans i lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag.

Välfärdsområdet ska senast två veckor före utbetalningen av en i 1 mom. avsedd inkomst, ersättning eller fordran meddela utbetalaren att inkomsten, ersättningen eller fordran betalas till välfärdsområdet. Då kan betalningen ske med laglig verkan endast till välfärdsområdet.

Om ett välfärdsområde uppbär inkomster, ersättningar eller fordringar som betalas ut till en klient, ska välfärdsområdet se till att klienten månatligen till sitt förfogande har ett belopp för personligt bruk, som för klienter inom serviceboende med heldygnsomsorg, klienter inom familjevård, klienter i slutenvård och klienter som får service på institution är minst lika stort som det belopp som avses i 7 c § 3 mom. Bestämmelser om det belopp för personligt bruk som barnet ska ha till sitt förfogande när barnet med stöd av 15 § i lagen om funktionshinderservice bor utanför hemmet finns i 7 d § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 202 .

En klientavgift som bestämts och ett beslut om avgiftsfria tjänster som fattats med stöd av de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag är i kraft under den giltighetstid som antecknats i beslutet om avgiften eller tjänsten, till dess att personens servicebehov bedöms på nytt, dock högst två år från ikraftträdandet av denna lag. Servicebehovet kan bedömas på nytt när servicebehovet hos en person med funktionsnedsättning kräver det eller när välfärdsområdet omorganiserar servicen så att den motsvarar den nya lagen om funktionshinderservice.

Enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag är vård och uppehälle för patienter med andningsförlamning samt transporter i anslutning till vården avgiftsfria tre år från ikraftträdandet av denna lag, dock högst till dess att det på personens egen begäran beslutas att tjänsterna för patienten med andningsförlamning ordnas redan tidigare på ett annat sätt än som vård för patienten med andningsförlamning på sjukhus eller i hemvård utan att patienten skrivs ut från sjukhuset enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Ersättning för uppehälle som betalas till patienter med andningsförlamning med stöd av de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag ska betalas till och med den 31 december 2025 på samma grunder som vid ikraftträdandet av denna lag. Rätten till ersättning för uppehälle upphör dock när det på personens egen begäran beslutas att tjänster för en patient med andningsförlamning ordnas på något annat sätt än enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen såsom vård som ordnas för en patient med andningsförlamning på sjukhus eller som vård i hemmet utan att patienten skrivs ut från sjukhuset.